

SLADKÝ ŽIVOT

A man in a black tuxedo with a white shirt and black bow tie is dancing with a woman in a white, strapless, floor-length gown with intricate lace detailing. They are in a grand, ornate ballroom with high ceilings, arched doorways, and numerous large, glowing chandeliers. The man is looking at the woman, and they appear to be in a romantic embrace.

Michelle Smartová
Zlatý
střevíček

MICHELLE SMARTOVÁ

ZLATÝ STŘEVÍČEK

PŘEKLAD

JANA AUSTINOVÁ

Milá čtenářko,

tak si občas říkám, jestli by naše realita s problémy, co uvařit v neděli na oběd a jestli náhodou nekončí platnost kuponu v tramvajence, připadla takovému arabskému šejkovi nějak zvlášť romantická... Hned dvě z knih, které Vám přináším tento měsíc, se totiž odehrávají v poušti, hlavní hrdina je šejk, a je to ne-u-vě-ři-tel-ně romantické...

Přišla by ale taková poušť romantická i tomu šejkovi, kdyby si o ní četl?

Možná by se z toho dala udělat nějaká obecná definice romantiky. Musí se to odehrávat někde, kam se čtenář jen tak nepodívá.

Trochu přeháním. Pro příběhy, které pro Vás vybírám do edice Sladký život a Sladký život Duo, platí těch kritérií více. V zásadě jde o výjimečné příběhy výjimečných lidí ve výjimečném prostředí.

Ale zase: Co je to výjimečný příběh? A kdo je to výjimečný člověk?

Samé otázky!

Nakonec to ale vlastně není tak důležité. Jde o to, aby se Vám příběh dobře četl.

A aby byl o lásce!

S láskou

Váš Harlequin

Michelle Smartová

ZLATÝ STŘEVÍČEK

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

A Cinderella to Secure His Heir

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2019

Překlad:

Jana Austinová

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2019 by Michelle Smart

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościańska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5307-9 (EPUB)

ISBN 978-83-276-5308-6 (MOBI)

ISBN 978-83-276-5309-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Beth Hardingstoneová vyšla do příletové haly vídeňského mezinárodního letiště. Jednou rukou před sebou tlačila kočárek s Domem a druhou za sebou tahala kufr, nacpaný potřebami pro miminko. Rozhlížela se všemi směry. Hledala řidiče, který tu na ni měl čekat, a upřímně doufala, že do sebe co nejdříve bude moct hodit pořádný šálek silné horké kávy. Nutně potřebovala dávku kofeinu.

Doma trápilo prořezávání zoubků. Proplakal celou noc, takže se Beth vůbec nevyspala. Nad ránem konečně na chvíli usnula, aby ji za necelou hodinku vzbudil budík. Musela se neprodleně vypravit, aby stihla brzký ranní let do Vídně. Ani v letadle neměla šanci se alespoň trochu prospat. Dom svůj první let v životě zjevně nenáviděl a dal to pocítit nejen jí, ale i ostatním cestujícím.

Jakmile však vystoupili a Beth ho uložila do kočárku, usnul jako andílek. Spal rozvalený s palečkem v puse a vůbec nevypadal jako mimino, které celý let prořvalo.

Beth samozřejmě slychávala často, že první rok v životě dítěte je ten nejhorší, ale něco jiného bylo, když to člověk zažíval na vlastní kůži. Byla to dřina plná odříkání a okamžiků naprosté vyčerpanosti. Těžko si pak šlo užít chvíli, kdy se na ni její malý človíček smál bezzubými ústy nebo se zajíkal nadšením, že ho zvedá do náruče.

Pohledem zavadila o vysokou postavu, opírající se o zed.

Muž vzhlédl od mobilu, a když se jeho oči setkaly s jejími, Beth poskočilo srdce.

Před šesti týdny jí nabídl jistý řecký miliardář práci, o níž se jí ani nesnilo. Jako manažerka slavnostních příležitostí měla organizovat vídeňský maškarní ples ve skvostném paláci, který zakoupil a nechal zre-novovat na hotel pro zazobance. S nabídkou za Beth poslal svého zástupce, kterým byl právě tento muž, Valente Cortada.

Beth pracovala ve společnosti White's Events už šest let. Za tu dobu spatřila mnoho krásných tváří. Firma využívala pro své bohaté a vlivné klienty modely a modelky jako hostitele a hostesky, ale žádný z mužů na Beth nezapůsobil tak jako Valente.

Byla sice s Domem na roční neplacené dovolené, z níž uběhlo teprve devět měsíců, avšak to Valenta nezaskočilo. Společně s Betinou šéfovou Lucindou ji přesvědčil, že organizování plesu se dá řídit i z doma. Vybavili ji moderní technologií i personálem, který jí měl být k ruce, a všechno se zdařilo na výbornou. Protože Beth odmítla přicestovat na ples bez Doma, firma zařídila, aby směla přiletět i s ním.

Beth byla za tu nabídku neskutečně vděčná. Suma peněz, kterou si našetřila, aby mohla zůstat doma s miminem, které potřebovalo její péči, se tenčila rychleji, než předpokládala. Domovi bylo teprve devět měsíců a Beth ho zoufale nechtěla dávat do jeslí. Jenže bylo nutné platit účty, nakupovat potraviny a běžné věci. Kde na to vzít?

A to ještě před necelým rokem nic nenasvědčovalo tomu, že by se v dohledné době měla ocitnout v tak náročné životní situaci. Beth vydělávala dost na to, aby si mohla pronajmout malý londýnský byt a užívat plnými doušky velkoměstského života. Když měla chuť, vyšla si na koncert nebo na nějakou show.

Její kariéra strmě stoupala. Pak však přišla tragická událost, s níž se musela vyrovnat, a nyní ke všemu reálně hrozilo, že přijde o domov, v němž se cítila tak dobře, a bude se muset stěhovat do sociálního bytu.

Věděla však, že kdyby na to přišlo, zvládla by to také – kvůli Domovi. Udělala by pro něj všechno na světě. Osířel, když mu byly tři měsíce, a nadevše potřeboval lásku a pocit jistoty. Beth bylo jasné, že mu nikdy nemůže nahradit matku, ale přesto doufala, že se ho ztráta Caroline nijak výrazně nedotkne.

Sama byla sirotek, proto chápala, jak je pro dítě zásadní, aby se cítilo milované a v bezpečí.

Všechno, co dělala pro Doma, jí připadalo úplně samozřejmé. Caroline dala svůj život za život svého syna. Zemřela, aby on mohl žít.

Beth se ocitla v nelehké situaci. A kdyby toho ještě nebylo dost, nad její hlavou visel jako přízrak Domův vlivný strýc z Milána, Alessio Palvetti.

Zjistil, kde žije jeho synovec, a chtěl ho získat do své péče. Beth však ctíla slib, který dala Domovým rodičům – měla jejich syna držet od Alessia a jeho rodiny co nejdál. Alessio na Beth poštlal své nejlepší právníky, kteří se zatím zmohli jen na to, aby jí nabídli milion liber za to, když se Doma vzdá. Beth samozřejmě odmítla a jasně jim sdělila, že si nepřejí, aby ji dále obtěžovali, jinak na ně podá žalobu.

Od té doby měla pokoj, ale byla realistická a tušila, že se jedná o pouhý klid před bouří.

Beth Doma milovala. Byla jak u jeho narození, tak u toho, když umírala jeho matka.

Udělala by cokoliv, jen aby ho ochránila, i kdyby se měla pustit do boje s jednou z nejvlivnějších a nejbohatších evropských rodin.

Odměna, kterou měla dostat za organizování vídeňského plesu, přišla jako učiněný dar z nebes. Beth začínala věřit, že se její životní situace začíná obracet k lepšímu.

Valenta osobně neviděla od schůzky, kdy spolu dohodli, že bude organizovat ples. Protože však působil jako prostředník mezi ní a Gianniem¹, vyměňovali si časté maily a dohadovali podrobnosti na videohovorech. Co začalo jako profesionální výměna informací, postupem času přerostlo v přátelskou komunikaci. Valente byl nejen nejpřitažlivější muž, jakého kdy potkala, byla s ním i výtečná spolupráce. Její návrhy přijímal bez námitek, a pokud měl nějaké výhrady, vysvětlil je věcně a jasně.

Beth na něj po večerech, když uspávala Doma, myslela čím dál víc. A nejen to. Její myšlenky zaměstnával i přes den, když pracovala na laptopu a současně se snažila zabavit Doma. A co teprve v noci...

Před několika týdny se jí o něm dokonce zdál i velmi živý erotický sen. Beth se musela červenat ještě teď, když si na něj vzpomněla. Několik dní trvalo, než se při videohovorech odvážila pohlédnout Valentovi přímo do očí. Připadalo jí, že na ní musí poznat, o čem se jí zdálo.

Valente se vydal k ní. Byl štíhlý a o hlavu vyšší než všichni kolem. Měl na sobě černé kalhoty a rozhalenou tmavě modrou košili, která těsně obepínala jeho svalnatý hrudník. Na rtech mu pohrával lenivý úsměv.

Nevšímal si obdivných pohledů, a když došel k Beth, napřáhl k ní na uvítanou ruku. Přitom se mu vyhrnula manžeta u košile a Betiny oči zachytily houšť jemných tmavých chloupků. Beth mírně zrudla a odvrátila pohled.

„Rád tě znovu vidím, Beth,“ pronesl Valente se silným italským přízvukem. Beth nevěděla proč, ale

¹ Osudem Giannise Basinase, vedlejšího hrdiny tohoto příběhu se bude zabývat kniha nazvaná Michelle Smartové, která vyjde v únoru příštího roku. Poznámka redakce.

jeho hlas jí připomněl výtečný šálek silného italského espressa. Až se jí z toho v ústech sbíhaly sliny.

Valente na ni upíral zelené oči a Beth se sevřel žaludek trémou.

Zapomněla, jaké byly naživo. Měly čistou smaragdovou barvu a ve spojení s Valentovým olivovým odstínem pleti a černými kudrnatými vlasy se zdály ještě výraznější. Jejich oslňující zeleň lemovaly husté černé řasy a Beth mohla jmenovat hned několik žen, které by pro tak zřetelnou ozdobu svých očí byly ochotné vraždit. Ostře řezanou tvář, na níž si Valente záměrně ponechával upravené strniště, zvýrazňoval nápadný nos a neústupná ústa.

Srdce se jí rozbušilo tempem, jako by se o ni pokoušel infarkt. Přijala Valentovu ruku, který tu její sevřel a pevně jí potrásl. Betiným tělem proběhlo brnění.

„Neřekl jsi, že tu na nás budeš čekat.“

Valentovi zazářily oči. „Dostal jsem za úkol, abych se ti tento víkend věnoval,“ oznámil dvojsmyslně.

Beth připadalo, že s ní flirtuje a nepokrytě na ni zírá, ale vzápětí si řekla, že je to určitě jen její živá představivost.

„Dodavatelé občerstvení jsou už v paláci?“ zeptala se a vymanila ruku.

S Valentem si sice tykali a mluvili spolu naprosto otevřeně snad o všem, ale jinak byl jejich vztah čistě profesionální. To si nyní Beth připomínala, když se dívala do jeho uhrančivých očí.

„Dorazili právě, když jsem odjížděl. Všechno bezvadně klapě. Máš vynikající organizační schopnosti.“

Beth jeho pochvala potěšila. „Víš dobře, že to není jen moje zásluha,“ odušila skromně. „A pak, šestitýdenní lhůta na organizování tak velkolepé události je poněkud šibeniční, takže jsem ze sebe musela dostat to nejlepší.“

Valentovi opět podivně zazářily oči. Sklonil se ke

kočárku a dlouho se díval na Doma. Když se opět napřímil, lesk z jeho očí zmizel. Beth bylo jasné proč. O svobodnou matku nikdo nestál, tím spíš ne muž, jakým byl Valente.

„To je tvůj syn?“ zeptal se.

„Jmenuje se Dom,“ odpověděla Beth nepřímo. Nechtěla se Valentovi svěřovat, že není Domova biologická matka, nýbrž jen jeho opatrovnice. Nestála o otázky, proč se o něj stará právě ona. Carolininu smrt měla dosud v čerstvé paměti. Nepovažovala za vhodné rozvířovat v sobě emoce, které byly dosud rozbolavělé. A pak, čekal ji náročný den. Jejím hlavním úkolem bylo soustředit se na práci, za kterou byla placená. „Seznámila bych vás, ale právě před chvílí usnul.“

Valente vrhl poslední pohled na spící miminko a neznatelně se usmál. „Takže jedeme do paláce a tam ti představím chůvu, která se o něj bude starat, dokud budeš v práci.“

Zvedl Betin kufr s lehkostí, jako by vážil jen pár kil, a vydal se k východu.

Beth se s ním snažila držet krok a cestou přemýšlela, jak je možné, že muž, jako je Valente, je něčí zaměstnanec. Už když si spolu vyměňovali maily, se jí zdálo, že je zvyklý spíš poroučet než vyplňovat příkazy.

Nad povětšinou dosud spící Vídní vyšlo slunce. Valente-Alessio tu nádheru však stěží zaregistroval. V kočárku blízko něj spal jeho osiřelý synovec.

„Už jsi ve Vídni někdy byla?“ otázal se Beth, aby řeč nestála.

Dovedl se sice výborně ovládat, ale Domenikova přítomnost ho rozrušovala. Chlapečka, jemuž Beth říkala Dom, znal doposud jen z fotografií.

Jeho plán se zatím skvěle dařil. Beth v pořádku dorazila, aniž by tušila nějaké záludnosti, a Domenika vzala s sebou.

Neměla nejmenší poněti, že on, Valente, je vlastně Alessio.

Šance, že mohla někde spatřit jeho fotografii, byla velice malá. Rodina Palvettiových si obezřetně hlídala soukromí. Novinářům zásadně neposkytovala žádné rozhovory a bulvár si držela co nejdál od těla. Kupodivu to šlo. Podoba se zesnulým bratrem byla navíc téměř nulová, takže se Alessio nemusel obávat ani toho, že by Beth mohla odhalit nějaké společné rysy, díky nimž by si spočítala dvě a dvě.

Když se dozvěděl, že bratr před časem zahynul při autohavárii, byl to šok. Další přišel, když zjistil, že se tajně oženil. A jako by toho ještě nebylo dost, vzápětí se dozvěděl, že Domenico s manželkou svěřili svého jediného syna do opatrování ženě, která s jejich rodinou neměla vůbec nic společného. Domenico byl pochovaný na jakémsi hřbitůvku u Londýna místo v rodinné hrobce v Miláně, ale to bylo to nejmenší. Nejdřív bylo zapotřebí získat do péče synovce.

Domenico se rodině odcizil už dávno a jeho nenávisť šla až za hrob. Proč by syna jinak svěřil úplně neznámé ženě? Alessio takový čin považoval za nejhorší nevděk. Rodina Domenikovi bez námitek platila jeho nákladný životní styl, a on se jí takto odvděčil?

Alessio potlačil vztek a znovu si umínil, že musí synovce dostat ze spárů té cizí ženské stůj co stůj. Odmítal dovolit, aby malý Domenico trpěl za hříchy svého otce. Byl to Palvetti a jako takový si zasloužil jen to nejlepší.

Alessio zaplatil týmu vyšetřovatelů, aby o Beth zjistili co nejvíc informací. Bez jakékoliv větší námahy přišli na to, že se jedná o svobodnou čtyřia-dvacetiletou ženu. Alessio zajásal. Věřil, že se Beth synovce s radostí vzdá, aby mohla užívat života. Poslal jí zdvořilý mail, v němž ji žádal o schůzku. Beth stručně odpověděla, že v žádném případě.

Alessio za ní poslal své právníky, ale s Beth to ani

nehnulo. Tehdy Alessia konečně napadlo, že Beth čeká, až jí udělá finanční nabídku. Vyšetřovatelé zjistili i to, že si kvůli malému Domenikovi vzala neplacenou dovolenou a je nyní téměř na mizině. Nabídl jí milion liber výměnou za to, že se vzdá opatrovnictví.

Beth nepovolila. Dokonce mu pohrozila, že pokud bude ve svých nárocích na synovce pokračovat, podá na něj žalobu za obtěžování.

Ani Alessio se nechtěl vzdát. Vyšetřovatelé odhalili, že než Beth odešla na dovolenou, pracovala jako úspěšná organizátorka společenských příležitostí. Pochopil, že musí jednat. V hlavě se mu zrodil báječný plán.

Alessio původně zamýšlel, že bude ještě pár let řídit firmu, kterou založil jeho pradědeček a která se zabývala prodejem exkluzivních parfémů a šperků. Pak se zamýšlel oženit a věnovat se rodině. Teď však byl ve hře jeho synovec. Alessio počítal s tím, že pro něj bude muset najmout vychovatelku, jenže ani ta nejlepší z nejlepších mu nemohla nahradit matku. Alessiova matka se synově výchově nikdy příliš nevěnovala, avšak její vliv byl přesto natolik významný, že Alessio chtěl zajistit ženský element i ve vzdělávání svého synovce.

Manželství odmítal brát na lehkou váhu. Nehodlal si vzít Beth pouze proto, že byla Domenikovou opatrovnící. Vyšetřovatelé o ní sice zjistili dost, ale co její charakter? Všechno zatím napovídalo tomu, že by z ní mohla být výborná manželka, ale bylo tomu skutečně tak? Alessio usoudil, že se o tom musí přesvědčit osobně.

Zkontaktoval svého starého přítele Giannise Basi-nase, kterého před dvaceti lety zachránil od vyloučení ze školy. Basinas ve Vídni pořádal maškarní ples a rád Alessiovi oplatil dávnou službu. Dohodli se, že jako organizátora události ustanoví společnost White's Events a Alessio bude jednat jako jeho zástupce.

Beth o tom samozřejmě neměla ani tušení. „Vždyc-
ky jsem se sem chtěla podívat, ale poštěstilo se mi to
až teď,“ odpověděla Alessiovi vesele.

Došli k autu, kterým bylo černé naleštěné SUV.

„Tohle je tvoje?“ zeptala se Beth překvapeně.

„Ne, pracovní,“ odpověděl Alessio. Nelhalo se mu
lehce, ale pokud chtěl získat synovce, nic jiného mu
nezbývalo.

Otevřel zadní dveře a Beth na něj pohlédla vděč-
nými čokoládovými očima. „Nezapomněl jsi na se-
dačku,“ usmála se na něj vřele.

Alessio přikývl. Blesklo mu hlavou, že to Beth slu-
ší ještě víc, když se usmívá, čehož si všiml hned popr-
vé, když ji spatřil.

Měla na sobě úzké kalhoty krémové barvy a bíloše-
dou pruhovanou košilovou halenku. Na rozdíl od jejich
prvního setkání, kdy si na nohy obula lodičky na vyso-
kém podpatku, nyní kráčela v praktických balerínkách.
Alessio usoudil, že je to nejspíš kvůli Domovi. Dlouhé
tmavé vlasy si nechala rozpuštěné, takže jí hravý vítr
občas přivál do hezkého srdíčkového obličejce pramí-
nek vlasů. Nebyla namalovaná, ale protože měla jasnou
a čistou pleť, ani žádný mejkap nepotřebovala.

Vytáhla opatrně Doma z kočárku a Alessio napě-
tím zadržel dech.

„Chceš pomoci?“ zeptal se.

„Ne, díky,“ odpověděla Beth s úsměvem. Sklonila
se, aby připoutala Doma do sedačky, a Alessioův zrak
mimoděk spočinul na jejím malém kulatém zadečku.
Z toho pohledu mu vyschlo v ústech a do rozkroku
se mu navalila krev.

„Aha!“ zvolala Beth náhle a Alessio sebou trhl.

„Děje se něco?“

Beth k němu otočila hlavu a nakrčila nos. „Bylo to
trochu komplikovanější, než jsem si myslela, ale už
jsem na to přišla,“ odpověděla. Vlepila Domenikovi
pusu na tvář a nasoukala se na sedadlo spolujezdce.

ZLATÝ STŘEVÍČEK

Alessio se usadil na místě řidiče a snažil se dát do kupy. Bylo toho na něj přece jen moc. Nejdřív první setkání se synovcem, teď ještě přítomnost jeho opatrovnice, na niž jeho tělo reagovalo nečekaným způsobem...

Zavřel dveře a vzápětí ucítil její příjemný parfém. V duchu záúpěl, ale musel se držet.

„Tak jedeme?“ otázal se a zařadil rychlost.

„Ano!“ zasmála se Beth. „Zavez mě do paláce! Nemůžu se dočkat!“

Alessio se rozjel a cestou myslel na to, že se nemýlil. Beth se zatím jevila jako naprosto ideální manželka. Přirozeně hezká, uvolněná, veselá a oddaná jeho synovci. Přesně to potřeboval.

DRUHÁ KAPITOLA

Z Beth jako zázrakem spadla všechna únava. Tělo jí zaplavil adrenalin, což se stávalo vždy, když se blížila jí naplánovaná událost. Celých šest týdnů dřela jako kůň. Šéfka Lucinda jí dala k dispozici další členy personálu i ostatní zdroje, jen aby všechno klaplo na jedničku.

Beth se ještě nikdy v životě tak málo nevyspala. Když Dom spal, snažila se dohnat všechno, co Gian-nis Basinas vyžadoval a co mělo zajistit hladký průběh plesu.

Už za devět hodin měli dorazit hosté, kterých bylo nepočítaně. Beth už dřív organizovala události s nevšedním počtem lidí, avšak maškarní ples Giannise Basinase všechny její dosavadní zkušenosti překonal. Bálu se měly účastnit evropské i hollywoodské celebrity, miliardáři, umělci a vůbec veškeré významné osobnosti.

Beth musela celou slavnostní událost naplánovat do nejmenších detailů. Datum bylo stanovené na poslední chvíli, takže kdo se chtěl plesu zúčastnit, byl nucený změnit plány – přehodit nebo zrušit dovolenou i obchodní schůzky. Kdyby se cokoliv pokazilo, byla by to jen její vina.

Pokud ovšem všechno proběhne hladce, na Betin zdecimovaný účet měla přibýt velmi slušná suma peněz.

Z platu, který doposud dostávala jen za organizování plesu, platila nájem a ještě zbylo na Domovo